

<p>Logotyp</p> 	<p>Nazwa instytucji</p> <p>Muzeum Ustrońskie</p>	
<p>Tytuł jednostki / publikacji / fotografii Posiedzenie Sejmu PRL. Ocena działalności Rady Społeczno – Gospodarczej przy Sejmie. Informacja prof. Jana Szczepańskiego: „Życie Warszawy”, 27 stycznia 1984 r., nr 23(12535), s. 4.</p>		
<p>Ilość stron oryginału 1</p>	<p>Ilość skanów 1</p>	<p>Liczba plików publikacji 5</p>
<p>Autor (PAP)</p>	<p>Wydawnictwo / zakład fotograficzny Warszawa</p>	<p>Skan okładki</p>
<p>Miejsce wydania Robotnicza Spółdzielnia Wydawnicza „Prasa- Książka-Ruch”</p>	<p>Rok wydania / Data powstania 1984</p>	
<p>Sygnatura ---</p>	<p>Rodzaj zasobu (np. zdjęcie, czasopismo itp.) 1</p>	
<p>Wymiary (wys x szer) 19,4 x 18,5 cm</p>	<p>Stan zachowania ---</p>	<p>Charakterystyka skanowanego obiektu</p>
<p>Hasła przedmiotowe (okres historyczny, postacie, miejsce) XX wiek, Polska Rzeczpospolita Ludowa, Jan Szczepański,</p>		<p>Wystąpienie sejmowe posła Jana Szczepańskiego, w którym przedstawił informacje o działalności Rady Społeczno – Gospodarczej przy Sejmie PRL w okresie od lipca 1982 r. do stycznia 1984 r., przypomniał również okoliczności jej powstania oraz obserwowalne efekty jej prac.</p>
<p>Hasła tematyczne (np. miasto, przemysł, kuznia, letnicy itp.) polityka, społeczeństwo, Polska Zjednoczona Partia Robotnicza, problemy gospodarcze, gospodarka, ekonomia, przemysł, rolnictwo, „Trybuna Ludu”, Rada Społeczno – Gospodarcza przy Sejmie PRL, Sejm PRL, rzemieślnictwo,</p>		
<p>Prawa autorskie ---</p>		

Z KRAJU Z KRAJU Z KRAJU Z KRAJU

Posiedzenie Sejmu PRL

Ocena działalności

Rady Społeczno-Gospodarczej

Informacja prof. Jana Szczepańskiego:

Na VIII kadencję Sejmu przypada trudny w dziejach naszego kraju okres zmagania się sił i tendencji politycznych, impas gospodarczy, stan wojenny. Na VIII kadencję Sejmu przypada także okres prób odnowy gospodarki, a więc reformy gospodarczej i nadziej społecznych na lepsze jutro.

Do historii polskiego parlamentaryzmu przejdzie fakt, że właśnie nowym elementem działalności Sejmu VIII kadencji było powołanie ciała opiniodawczo-doradczego: Rady Społeczno-Gospodarczej.

Idea organu konsultacyjnego Sejmu zrodziła się w toku dyskusji nad reformą, a różne warianty takiego ciała zostały zawarte w „Podstawowych zasadach reformy gospodarczej”, które Sejm pozytywnie zaakceptował. Zasadnicza myśl reformy — uczynienie z państwowych przedsiębiorstw podstawowych ogniw socjalistycznej gospodarki i zarządzania — ściśle związane jest z widzeniem Rady jako przedstawicielstwa bezpośrednich wytwórców, klasy robotniczej i chłopów.

Idea organu konsultacyjnego wiązała się z możliwością poszerzenia konsultacji społecznych i gospodarczych, które mogłyby leć u podłoża pełniejszego wywiadywania się przez Sejm z jego zwiększających się zadań w zakresie ustawodawstwa i kontroli.

Uchwała Sejmu z 26 marca 1982 r. mówi, że Rada Społeczno-

-Gospodarcza jest organem opiniodawczym i doradczym Sejmu i jego organów, rozpatruje sprawy skierowane do niej w celu zaopiniowania przez Sejm, Prezydium Sejmu lub komisje sejmowe, że może podjąć działania w określonych sprawach również z własnej inicjatywy.

6 lipca na 23 posiedzeniu Sejm powołał pierwszy skład Rady a 19 lipca odbyło się pierwsze inauguracyjne posiedzenie Rady Społeczno-Gospodarczej. W czasie inauguracyjnego posiedzenia marszałek Sejmu Stanisław Gucwa powiedział m.in. „W pracach Sejmu konieczny jest pewien dystans do inicjatyw, szczególnie rodzących się pod wpływem ekstremalnych nastrojów i poglądów oraz podejmowania pochopnych działań. Prace Sejmu muszą odbywać się w warunkach rozważli i poczucia odpowiedzialności, z pełną świadomością skutków politycznych, społecznych i gospodarczych każdej podejmowanej decyzji. Te same zasady będą się odnosiły do prac Rady. Działalność Rady Społeczno-Gospodarczej będzie ściśle związana z pracami Sejmu i jego komisji”.

Rada Społeczno-Gospodarcza przy Sejmie liczy obecnie 133 osoby (jeden z członków zmarł, jeden zwoinił się ze względu na słaby stan zdrowia).

Największą grupą zawodową są technicy (40), reprezentują-

cy zarówno duże zakłady przemysłowe jak i zakłady pracy związane z rolnictwem i rzemiosłem. 39 osób to robotnicy z dużych zakładów pracy, kopalni i hut oraz budownictwa. 36 osób to inteligencja posiadająca wyższe wykształcenie (są tu inżynierowie rolnictwa, ogrodnictwa, kopalnictwa, ekonomiści, nauczyciele akademicy, pracownicy naukowi). 18 osób to chłopcy pracujący bezpośrednio na roli, bądź zajmujący się hodowlą.

Od początku swego istnienia Rada Społeczno-Gospodarcza przekazała 26 opinii o projektach ustaw o charakterze społecznym, socjalnym, gospodarczym, planach gospodarczych i finansowych, programach gospodarczych. Uczestniczyła w ocenie realizacji reformy gospodarczej. Opiniowała też projekt ustawy o systemie rad narodowych i samorządu terytorialnego. Z własnej inicjatywy Rada podjęła problem piekarnictwa i ochrony środowiska.

Projekty 26 opinii, przekazanych Prezydium Sejmu opracowane były przez zespoły robocze Rady na 31 posiedzeniach, a następnie przedkładane plenum Rady do dyskusji i akceptacji. Posiedzeń plenarnych Rady było 14. Powoływanie zespołów roboczych, opracowywanie projektów opinii, zapoznanie z projektami opinii wszystkich członków Rady, a następnie zwoływanie plenum, dyskusja i uchwalanie opinii na plenum stały się stałymi elementami działalności, sprawdzonymi w praktyce życia, złożyły się na tryb pracy wypróbowany i akceptowany. Do stałych elementów w pracy zespołów roboczych i plenum Rady zaliczyć należy uczestnictwo przedstawicieli NIK i rządu, Komisji Planowania przy Radzie Ministrów, przedstawicieli resortów, posłów. Rzuca się w oczy autentyzm wspólnej troski, wspólnych wysiłków nad prawidłowym widzeniem i rzetelnym formułowaniem ocen spraw, które będą funkcjonowały w życiu.

W czasie posiedzeń można także zobaczyć to, co się nazywa społecznym oddźwiękiem czy społeczną reakcją na zamierzenia rządu. Burzliwy, często kontrowersyjny charakter dyskusji, podyktowana głęboką troską o dobro kraju odpowiedzialność i rozważa w wypowiedziach sadach i ocenach, oto co w kilku słowach można powiedzieć o charakterze roboczych spotkań członków Rady.

W regulaminie Rady jest taki punkt, który mówi, że członkowie Rady obowiązani są utrzymywać stałą więź z załogami i organizacjami, które wysunęły ich kandydatury. W praktyce utarł się zwyczaj konsultowania otrzymanych przez członków Rady projektów ustaw z załogami, samorządem, grupami pracowniczymi itp. Członkowie Rady to zyskiwanie opinii i oceny swoich współtowarzyszy o materiałach przekazanych przez Sejm traktują jako wymóg, konieczność i obowiązek. I tu właśnie wyrasta, jak dotychczas najpoważniejsza trudność w prawidłowym i efektywnym funkcjonowaniu tego ciała opiniodawczego Sejmu. W większości wypadków materiały, które mają być przedmiotem konsultacji, dostarczane są zbyt późno. Na przełomie listopada i grudnia 1983, projekty ustawy budżetowej, PFAZ, o zasadach wyną-

gradzania, o modyfikacji reformy — a więc dokumenty bardzo poważne — przyszły tak późno, że nie tylko nie było czasu na konsultację, ale nawet na myślenie. Np. projekt ustawy o PFAZ został dostarczony w trakcie posiedzenia zespołu roboczego, opracowującego projekt opinii o zmianie niektórych ustaw wprowadzających reformę gospodarczą.

Wielogodzinna praca zespołu dała efekt w postaci opinii, ale powstało dużo refleksji. I to jest może nawet bardziej znamienne — właśnie refleksji, a nie krzykliwej krytyki. Otóż te refleksje wygłaszane z powagą i troską stanowiły wyrzut pod adresem Sejmu i rządu, wyrzut sprowadzający się do prostego stwierdzenia, jak w gruncie rzeczy są odległe wzniosłe i słuszne założenia od rzeczywistości utkanej faktami nie pozwalającymi na realizację tych założeń.

Rada jest świadoma przyjęcia w najbliższym czasie nowych 15 członków, przedstawicieli federacji związków zawodowych. Na pewno pozwoli to stworzyć możliwości „pełniejszego głosu” w opiniowaniu niektórych istotnych spraw, na pewno pozwoli na poszerzenie pola widzenia społecznych potrzeb.

Najbliższa przyszłość Rady? Do końca VIII kadencji widziwo Radę pracującą w oparciu o dotychczas wypróbowany tryb i metody. Wśród głosów na temat dalszej przyszłości Rady opowiadających się za Radą jako składową częścią Sejmu, rodzajem drugiej izby itp. nasz głos jest następujący: zachować ją jako społeczną Radę pracowniczą, jako organ Sejmu, ale nie jego część. Nie nadawać Radzie charakteru przedstawicielstwa politycznego. Zachować jej niezależność od Sejmu w uchwalaniu opinii. Po prostu — nie zmieniać jej charakteru.